

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság 2008. január 30. napján és április 30. napján megtartott fellebbviteli tárgyalás alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

A hivatalos személy által folytatólagosan, kötelességszegéssel elkövetett vesztegetés büntette és más bűncselekmények miatt **a vádlott és társai** ellen folyamatban lévő büntető ügyben a Csongrád Megyei Bíróság Katonai Tanácsa 2007. március 9. napján kihirdetett KB.II.30/2006/25. számú ítéletét **megváltoztatja**.

Az I.r. vádlottnak az első fokú ítélet rendelkező rész 2/ pontjában értékelt, és a III.r. vádlottnak a cselekményét folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett adóbevételt jelentős mértékben csökkentő jövedékkel visszaélés büntettének (Btk.12.§ (2), Btk.21.§ (2), Btk.311.§ (1) és (3) bekezdés a/ pontja), míg a II.r. vádlottnak az első fokú ítélet rendelkező rész 2/ pontjában értékelt cselekményét folytatólagosan, adóbevételt jelentős mértékben csökkentő jövedékkel visszaélés büntettének (Btk.12.§ (2), Btk.311.§ (1) és (3) bekezdés a/ pontja) **minősíti**.

Az I.r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztést 2 (kettő) évi és 10 (tíz) hónapi fogházbüntetésre, míg a közügyektől eltiltást 3 (három) évre **enyhíti**.

Az I.r. és a II.r. vádlottakkal szemben kiszabott pénzmellékbüntetést meg nem fizetés esetén 5.000 (ötezer) Ft-onként egy napi szabadságvesztésre kell átváltoztatni.

A III.r. vádlott tekintetében a halmazati büntetésre utalást mellőzi.

Egyebekben az első fokú ítéletet az I.r., a II.r. és a III.r. vádlott vonatkozásában helybenhagyja.

Az I.r. vádlottat kötelezi a másodfokú eljárásban felmerült 215.480 (kettőszáz-tizenötezer-négyszáznyolcvan) Ft bűnügyi költség megfizetésére.

I n d o k o l á s :

A Csongrád Megyei Bíróság Katonai Tanácsa a 2007. március 9. napján kihirdetett KB.II.30/2006/25. számú ítéletével az I.r. vádlottat bűnösnek mondta ki hivatalos személy által, folytatólagosan, kötelességszegéssel elkövetett vesztegetés büntetében és 2 rb bűnsegédként elkövetett, adóbevételt jelentős mértékben

csökkentő jövedékkel visszaélés büntetében, ezért - halmazati büntetésül - 3 évi és 6 hónapi börtönbüntetésre, 5 évi közügyektől eltiltásra, 90.000.-Ft pénzmellékbüntetésre, valamint 90.000.-Ft vagyonekobzásra ítélte. A vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt a szabadságvesztés tartamába beszámította, valamint kötelezte az eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére. A II.r. vádlottat bűnösnek mondta ki folytatólagosan elkövetett hivatali vesztegetés büntetében és 2 rb. adóbevételt jelentős mértékben csökkentő jövedékkel visszaélés büntetében, ezért - halmazati büntetésül - 1 évi és 6 hónapi börtönbüntetésre, 3 évi közügyektől eltiltásra, 90.000.-Ft pénzmellékbüntetésre, valamint 90.000.-Ft vagyonekobzásra ítélte. A vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt a szabadságvesztés tartamába beszámította, rendelkezett az eljárás során lefoglalt tárgyakról, valamint a II.r. vádlottat kötelezte az eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére. A III.r. vádlottat bűnösnek mondta ki 2 rb bűnsegédként elkövetett, adóbevételt jelentős mértékben csökkentő jövedékkel visszaélés büntetében, ezért - halmazati büntetésül- 10 hónapi börtönbüntetésre ítélte, a szabadságvesztés végrehajtását 2 évi próbaidőre felfüggesztette, valamint kötelezte a III.r. vádlottat az eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

A tárgyaláson a katonai ügyész a nyilatkozattételre 3 napi gondolkodási időt tartott fenn, majd a törvényes határidőn belül mindhárom vádlott tekintetében tudomásul vette az ítéletet. Az I.r. vádlott irányának megjelölése nélkül, míg védője enyhítés érdekében fellebbezett. A II.r. vádlott irány megjelölése nélkül fellebbezett. A III.r. vádlott tudomásul vette az ítéletet. A II. és III. r. vádlottak védője a II.r. vádlott tekintetében enyhítésért, míg a III.r. vádlott esetében felmentésért fellebbezett.

A Katonai Fellebbviteli Ügyészség a Kf. III. 113/2007. számú átiratában indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú bíróság ítéletét, annak tényállását egészítse ki, mert az hiányos. Álláspontja szerint a történeti tényállásnak tartalmaznia kell az I.r. vádlott által a magatartásával megszegett szolgálati szabályokat. Indítványozta továbbá, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg és az I. és II.r. vádlottak tekintetében a rendelkező rész 2. pontjában értékelt cselekményeket, továbbá a III.r. vádlott bűncselekményét minősítse egységesen folytatólagosan elkövetettként. Kifejtette azon álláspontját, hogy a bírósági gyakorlat szerint az adott pénzügyi bűncselekménynél, az elkövetési magatartások halmazódása halmazat megállapítását nem eredményezhetik, mert az egységesen jelentkező eredmény - a jövedéki adóbevétel csökkentése - azokat természetes egységbe olvasztja. Indítványozta továbbá, hogy az ítéltábla katonai tanácsa a III.r. vádlott tekintetében - a minősítés megváltoztatása folytán - a halmazati büntetésre utalást mellőzze, valamint, hogy a folytatólagosságot a bűnösségi körülmények körében is értékelte. Indítványt tett arra, hogy a másodfokú bíróság a Btk.77/B.§ (1) bekezdés a./ pontjára hivatkozással alkalmazott 90.000.-Ft vagyonekobzás helyett a Btk.77/B.§ (1) bekezdés e./ pontjára hivatkozva 180.000.-Ft vagyonekobzást alkalmazzon a II.r. vádlott esetében. Egyebekben az első fokú ítélet helybenhagyására tett indítványt.

Az I.r. vádlott védője a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsánál előterjesztette fellebbezésének részletes írásbeli indokolását, melyben az első fokú ítélet ellen bejelentett védelmi fellebbezést módosította és elsődlegesen arra tett indítványt, hogy a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az első fokú ítéletet a Be. 375.§ (1) bekezdése és a Be. 376.§ (1) bekezdése alapján helyezze hatályon kívül, és az elsőfokú bíróságot új eljárásra utasítsa. Másodsorban indítványozta, hogy a fellebbviteli bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg, az I.r. vádlottnak az ítéletben hivatalos személy által, folytatólagosan, kötelességszegéssel elkövetett vesztegetés büntetteként értékelt cselekményét hivatali visszaélés büntetének minősítse, a kiszabott büntetést enyhítse, és a szabadságvesztés büntetés végrehajtását próbaidőre függessze fel. Elsődleges indítványával kapcsolatban kifejtette, hogy eljárási szabályt sértett az elsőfokú bíróság, amikor a Be. 117.§ (2) bekezdésére figyelemmel a vádlottakat nem szó szerint figyelmeztette törvényes jogaikra. Így álláspontja szerint a vádlotti vallomásokat bizonyítékként nem lehet értékelni. Kifejtett továbbá, hogy eljárási szabályt sértett az elsőfokú bíróság a tanúk kihallgatása során is, amikor őket a Be. 82.§ (1) bekezdés c./ pontjában, és (2) bekezdésében írtak szerint titoktartási kötelezettségükkel kapcsolatban nem oktatta ki. Kifejtette, hogy ilyen esetben a kihallgatott tanúkat a mentességi okokra és jogaikra figyelmeztetni kell, és érdemi kihallgatásukra csak akkor van lehetőség, ha őket titoktartási kötelezettségük alól felmentették. Egyéb esetben a tanú vallomása bizonyítási eszközként nem vehető figyelembe. Szintén a tanúkihallgatásokkal kapcsolatban utalt arra a védő, hogy a bizonyítási eljárás során a tanúk kihallgatásakor az elsőfokú bíróság elmulasztotta az egyéb körülményekre történő kioktatás során a mentő körülmény elhallgatásának következményeire figyelmeztetni a tanúkat. Álláspontja szerint, ezért a tanúk vallomása bizonyítási eszközként nem vehető figyelembe. Kifejtette a védő azon álláspontját is, hogy eljárási szabályt sértett az elsőfokú bíróság akkor is, amikor az ügyben beszerzett titkos információgyűjtés eredményét bizonyítékként vette figyelembe, mert a Fővárosi Bíróság Titokfelügyelője által kiállított igazolás, amelyet az I.r. vádlott által használt mobiltelefonokról továbbított közlés tartalmának megismerésére és technikai eszközzel történő rögzítésére a Pesti Központi Kerületi Bíróság 2005. október 13. napján hozott, az 2005. október 12. napjának 13 óra 00 percétől engedélyezte a fenti tevékenységet. Az időbeli eltérésre figyelemmel a védői álláspont szerint nem értékelhető bizonyítékként a lehallgatások anyaga, mert az tiltott módon vagy a résztvevők eljárási jogainak lényeges korlátozásával került beszerzésre. A védői álláspont szerint egyébként az elsőfokú bíróság ítélete a Be. 351.§ (2) bekezdés c./ pontja szerint megalapozatlan, mert az elsőfokú bíróság tanú1-et nem hallgatta ki az ügyben, továbbá az ítélet iratellenes is. Indítványozta a másodfokú eljárásban tanúként kihallgatni tanú2 szám alatti lakost. Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének nem tett eleget, ezért álláspontja szerint az egész bizonyítási eljárást meg kell ismételni. Az I.r. vádlott terhére megállapított korrupciós bűncselekménnyel kapcsolatban kifejtette, hogy tévedett az elsőfokú bíróság, amikor azt állapította meg, hogy az I.r. vádlott jogtalan előnyt fogadott el a II.r. vádlottól azért, hogy kötelezettségeit megszegje. Álláspontja szerint ez a körülmény nem nyert megfelelően bizonyítást így a Be. 4.§ (2) bekezdése szerint - mint kétséget kizáróan nem bizonyított tény - nem értékelhető a

terhelt terhére, ezért az adott tényállásrész helyesbítésére tett indítványt, valamint arra, hogy a másodfokú bíróság az I.r. vádlott bűnösségét vesztegetés helyett a Btk. 225.§-a szerinti hivatali visszaélés bűntettében állapítsa meg. Értékelje nyomatékos enyhítő körülményként azt, hogy az ügyben jelentős időmúlás következett be, valamint, hogy a vádlottat korábban is, de jelenleg is súlyos depresszió miatt gyógykezelik. Ezért a kiszabott büntetés enyhítésére és ennek keretében a szabadságvesztés büntetés próbaidőre történő felfüggesztésére tett indítványt.

A II. és III.r. vádlottak védője a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsánál ugyancsak előterjesztette fellebbezésének részletes írásbeli indokolását, amelyben kifejtette, hogy álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítélete mind az I.r. mind pedig védenicei bűnösségének megállapítása vonatkozásában megalapozatlan, mert az iratokkal részben ellentétes megállapításokat tartalmaz, mert a tényállás hiányosan került megállapításra, és a bíróság indokolási kötelezettségének nem tett eleget, továbbá a bíróság a megállapított tényekből további tényekre helytelenül következtetett. Beadványában részletesen foglalkozott az elsőfokú bíróság által megvizsgált bizonyítékokkal és a katonai tanács bizonyítékokat értékelő tevékenységét támadta, majd elsődlegesen arra tett indítványt, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást egészítse ki, illetve helyesbítse és az első fokú ítéletet változtassa meg akként, hogy mind a II, mind a III.r. vádlottat mentese fel a terhére rótt bűncselekmények miatt emelt vád alól bizonyítottság hiányában. Az I.r. vádlott tekintetében az enyhítő körülmények között nyomatékos értékelését kérte az időmúlásnak, valamint indítványozta mellőzni a súlyosító körülmények közül az érintett bűncselekmények elszaporodottságát, ezért arra tett indítványt, hogy a II.r. vádlott tekintetében a másodfokú bíróság a kiszabott szabadságvesztés végrehajtását próbaidőre függeszse fel. A III.r. vádlott tekintetében indítványozta figyelembe venni a büntetlen előleget, valamint azt hogy kiskorú gyermek tartásáról gondoskodik, ezért vele szemben pénzbüntetés kiszabását kérte.

Az I.r. vádlott védője a tárgyaláson megtartott perbeszédében az első fokú ítélet ellen bejelentett fellebbezését az írásbeli indokolásban írt módosítással tartotta fenn, azzal a kivétellel, hogy a másodfokú bíróság által beszerzett igazolás alapján a titkos információgyűjtés törvényességét vitató álláspontját már nem tartotta fenn. Kifejtette, hogy a büntetés enyhítésére irányuló másodlagos indítványával kapcsolatos álláspontját a másodfokú eljárásban beszerzett szakértői vélemény is alátámasztja.

A II. és III.r. vádlottak védője a tárgyaláson megtartott perbeszédében az első fokú ítélet ellen bejelentett fellebbezését, annak írásbeli indokolásában foglaltakkal együtt fenntartotta. Kifejtette, hogy beadványának keletkezése óta további időmúlás következett be, valamint azt, hogy a II.r. vádlott tekintetében, a vele szemben eredetileg kiszabott büntetés is lehetővé tenné a próbaidőre történő felfüggesztést, ő azonban ezen túlmenően a tartam csökkentését is kérte. A III.r. vádlott esetében a pénzbüntetés kiszabására tett másodsorban indítványt.

A Katonai Fellebbviteli Ügyészségnek a tárgyaláson eljáró képviselője perbeszédében a másodfokú ügyészi átiratban foglaltakat tartotta fenn azzal, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást a másodfokú eljárásban eljáró szakértők szakvéleményének megállapításaival is kérte kiegészíteni.

Az I., II. és III.r. vádlottak az utolsó szó jogán tett nyilatkozatukban csatlakoztak a védőik által előadatottakhoz.

A vádlottak és védőik által bejelentett fellebbezések folytán a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az első fokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 348.§ (1) bekezdésében foglaltak alapján teljes terjedelmében felülbírált. Ennek során megállapította, hogy a katonai tanács ítélete lényegében megalapozott.

Az I.r. vádlottnak és védőjének az ítélet hatályon kívül helyezésére, valamint a II.r. vádlottnak és a II. és a III.r. vádlottak védőjének a felmentésre irányuló fellebbezései nem alaposak.

A Csongrád Megyei Bíróság Katonai Tanácsa a tényállást mérlegelési jogkörében állapította meg. Ennek során a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a bizonyítékokat megfelelően értékelte. A releváns eljárási szabályokat betartotta és a szükséges mértékben indokolási kötelezettségének is eleget tett. Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor az I. és III.r. vádlottak védekezésével szemben a tényállást a II.r. vádlott vallomása és elsősorban a nyomozás során tett vallomása alapján állapította meg. Az I. és III.r. vádlottak tagadták a bűncselekmény elkövetését, a II.r. vádlott a nyomozás során teljes beismerő vallomást tett, míg a tárgyaláson az érdemi beismerés mellett a határon átszállított cigaretta mennyiségét vitatta. A katonai tanács ítélete 5. oldal 7. bekezdésétől a 9. oldal 3. bekezdéséig foglalkozott a bizonyítékok értékelésével. Ennek során a vádlotti vallomásokat összevetette egymással, valamint a rendelkezésre álló egyéb bizonyítékokkal és megfelelő, logikus magyarázatát adta annak, hogy mely bizonyítékokat, miért fogadott el a tényállás alapjául és másokat miért nem. Helytállóan utalt arra, hogy a II.r. vádlott vallomását támasztották alá az ügy egyéb bizonyítékai, így különösen a titkos információgyűjtés során rögzített telefonlehallgatások anyaga.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanács nem fogadta el az I.r. vádlott védőjének azon álláspontját, hogy az ügyben kihallgatott vádlottak vallomásai törvényes bizonyítékként nem értékelhetők, azokat bizonyítási eszközként nem lehet figyelembe venni, mert az elsőfokú bíróság eljárási szabályt sértett, amikor a Be. 289.§ (1) bekezdése alapján eljárva a Be.117.§ (2) bekezdésére figyelemmel a vádlottakat nem szó szerint figyelmeztette törvényes jogaikra.

A Be. 117.§ (2) bekezdésében foglaltak szerint a terheltet a kihallgatása megkezdésekor figyelmeztetni kell arra, hogy nem köteles vallomást tenni. Vallomástételt, illetőleg az egyes kérdésekre történő válaszadást a kihallgatás folyamán bármikor megtagadhatja, de bármikor dönthet úgy, hogy vallomást tesz akkor is, ha korábban a vallomástételt megtagadta. Figyelmeztetni kell arra is, hogy

amit mond, illetőleg rendelkezésre bocsát, bizonyítékként felhasználható. A figyelmeztetést, valamint a terheltnek a figyelmeztetésre adott válaszát szó szerint kell jegyzőkönyvbe venni. A figyelmeztetés és a figyelmeztetésre adott válasz szó szerinti jegyzőkönyvezésének elmaradása esetén a terhelt vallomása bizonyítási eszközként nem vehető figyelembe.

Megállapítható, hogy a felhívott rendelkezés nem a vádlott szó szerinti kioktatására, hanem annak szó szerinti jegyzőkönyvezésére vonatkozik, éppen azért, hogy ne legyen vitás, hogy az eljáró bíróság a kioktatást milyen tartalommal végezte el. Azt kell tehát vizsgálni - épp a szó szerinti jegyzőkönyvezés alapján -, hogy a figyelmeztetés a lényeges tartalmi elemekre ténylegesen megtörtént-e. Az első fokú tárgyalás jegyzőkönyve, valamint az adott törvényhely összevetése alapján az állapítható meg, hogy a figyelmeztetés a lényeges tartalmi elemeit illetően megtörtént, tehát a vádlotti vallomások törvényesen, bizonyítási eszközként felhasználhatóak.

A I.r. vádlott védője a másodfokú eljárás korábbi szakaszában kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság az ügyben beszerzett titkos információgyűjtés eredményét bizonyítékként vette figyelembe, annak ellenére, hogy az engedélyező bíróság határozata 2005. október 13. napján keletkezett, azonban maga a végzés 2005. október 12. napjának 13 óra 00 percétől adta meg az engedélyt. A védői álláspont szerint a Be. 78.§ (4) bekezdésében írt rendelkezés szerint a titkos információgyűjtés eredménye nem értékelhető bizonyítékként, mert az a résztvevők eljárási jogainak lényeges korlátozásával került beszerzésre.

A másodfokú bíróság az általa lefolytatott bizonyítási eljárás során beszerezte a Fővárosi Bíróság Titokvédelmi Felügyelőjének a kifogásolt körülménnyel kapcsolatos nyilatkozatát, amelyből megállapítható, hogy a jelen esetben a különleges eszköz sürgősségi alkalmazására került sor és az engedélyező Pesti Központi Kerületi Bíróság végzésében ennek alapján későbbi időpontban de a sürgősségi kérelemnek megfelelően rendelkezett az eszköz alkalmazásáról. Megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság törvényesen járt el, amikor a titkos információgyűjtés eredményét bizonyítékként értékelte.

Hivatkozott továbbá az I.r. vádlott védője arra is, hogy az elsőfokú bíróság eljárási szabályt sértett akkor is, amikor az első fokú bizonyítási eljárásban kihallgatott tanúkat a Be. 82.§ (1) bekezdés c./ pontja, valamint (2) bekezdése szerint titoktartási kötelezettségükre nem figyelmeztette kihallgatásuk előtt, valamint a Be. 85.§ (3) bekezdésében foglaltak szerint elmulasztotta őket figyelmeztetni arra, hogy a mentő körülmény elhallgatását a törvény szabadságvesztéssel rendeli büntetni. A védői álláspont szerint a tanúvallomások bizonyítási eszközként nem vehetők figyelembe.

A tanúkihallgatások törvényessége kapcsán megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság ítéletében a tárgyaláson kihallgatott tanúk vallomásaira hivatkozott ugyan az általa megismert bizonyítékok között, azonban ítéletében nem foglalkozott a

tanúkihallgatásokkal olyan módon, mint azokkal a bizonyítékokkal, amelyekre az első fokú ítéletet alapította. Nem tekintette tehát a tanúvallomásokat a történeti tényállás megállapítása szempontjából lényeges, releváns bizonyítéknak, így a tényállás alapjaként nem is hivatkozott egyetlen tanúvallomásra sem, amelyet a másodfokú bíróságnak meg kellett volna vizsgálnia abból a szempontból, hogy törvényesen került-e bizonyítékként felhasználásra, Összességében megállapítható, hogy az I.r. vádlott védőjének a tanúvallomásokkal kapcsolatos álláspontja az ítélet törvényessége szempontjából nem tekinthető relevánsnak.

A másodfokú bíróság azonban osztotta a Katonai Fellebbviteli Ügyészségnek az átiratban írt és történeti tényállás kiegészítésével kapcsolatos álláspontját. Ezért az első fokú ítéletben írt tényállást a Be. 352.§ (1) bekezdés a/ pontja alapján az I.r. vádlott tekintetében annyiban egészíti ki, hogy; „Az I.r. vádlott magatartásával megszegte a Határőrségről szóló 1997. évi XXXIII. tv. 22.§ (1) bekezdés b./ pontjában és a Határőrség Szolgálati Szabályzatáról szóló 40/2001. (XII.23.) BM rendelet 18.§ (1) bekezdésében, a 32.§ (1) bekezdésében és az 54.§ (1) bekezdésében írt rendelkezéseket.”

Az ítélőtábla katonai tanácsa a 2008. január 30. napján megtartott nyilvános ülés eredményeként szükségesnek látta az I.r. vádlott tekintetében iü. ideg-elmeorvos szakértői vizsgálat elvégzését és szakvélemény beszerzését, ezért a Be. 353.§ (2) bekezdésében foglaltakra figyelemmel tárgyalásra tért át, majd az elvégzett vizsgálat eredményeként az első fokú ítéletet annyiban egészíti ki, hogy; „Az I.r. vádlott nem szenved elmebetegségben, gyengeelméjűségben, szellemi leépülésben vagy tudatzavarban és ezek a kóros elmeállapotok a cselekmény idején sem állottak fenn. Éretlen személyiségadottságai állapot jellegűek, nem érik el a kóros elmeállapot szintjét, azonban a cselekmény kialakulását elősegítették. A cselekmény elkövetésekor nem volt korlátozva annak társadalomra veszélyes következményeinek felismerésében és a helyes magatartás megválasztásában. A vizsgálat idején észlelt szorongásos, depresszív tünet-együttese orvosi dokumentációval igazoltan az eljárás megkezdése után jelentkezett, reaktív állapotképnek tekinthető, azonban terápia-rezisztensnek bizonyul. 2 év kezelés után sem csökken intenzitása és súlyos vegetatív zavarokkal jár, ezért a vádlott börtöntűrő képességét betegsége nagy fokban csökkenti.”

Az elsőfokú bíróság által megállapított és a másodfokú bíróság által ekként kiegészített tényállás már mindenben mentes a Be. 351.§ (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért azt a Fővárosi Ítélőtábla Katonai Tanácsa felülbírálata alapjául elfogadta, így a vádlottaknak és védőiknek a hatályon kívül helyezésre, illetve felmentésre irányuló fellebbezései, indítványai eredményre nem vezethettek.

A másodfokú bíróság az I.r. vádlott védője által előterjesztett tanú kihallgatására irányuló bizonyítási indítványt, mint alaptalant elutasította, figyelemmel arra, hogy a további bizonyítás már csak az eljárás indokolatlan elhúzódását eredményezné.

Az irányadó tényállás alapján a katonai tanács okszerűen vont le következtetést a vádlottak bűnösségére, részben tévedett azonban a pénzügyi bűncselekmény jogi minősítésével kapcsolatban. Az elsőfokú bíróság ítélete 10. oldal utolsó két bekezdésében és ítélete 11. oldalán helyesen fejtette ki azon álláspontját, mely szerint a vádlottak bűncselekménye adóbevételt jelentős mértékben csökkentő jövedékkel visszaélés büntettként minősül, melyet a II.r. vádlott tettesként, míg az I. és III.r. vádlottak bűnsegédként követtek el. Tévedett azonban akkor, amikor ezeket a bűncselekményeket 2 rendbelinek tekintette, nem pedig folytatólagosként értékelte az elkövetési magatartást. Helyesen utalt arra Katonai Fellebbviteli Ügyészség, hogy az adott bűncselekmény tekintetében a kialakult bírósági gyakorlat szerint az elkövetési magatartások halmozódása halmazat megállapítását nem eredményezheti, mert az egységesen jelentkező eredmény - a jövedéki adóbevétel csökkentése - azokat természetes egységbe olvasztja. Figyelemmel arra, hogy a II.r. vádlott, mint tettes összesen 11.208.780 Ft jövedéki adót nem fizetett meg, ezért az adóbevétel csökkenése továbbra is jelentős mértékű marad, így a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és az I.r. vádlottnak az első fokú ítélet rendelkező rész 2/ pontjában értékelt, és a III.r. vádlottnak a cselekményét folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett adóbevételt jelentős mértékben csökkentő jövedékkel visszaélés büntettként, míg a II.r. vádlottnak az első fokú ítélet rendelkező rész 2/ pontjában értékelt cselekményét folytatólagosan, adóbevételt jelentős mértékben csökkentő jövedékkel visszaélés büntettként minősítette.

A másodfokú bíróság nem fogadta el az I.r. vádlott védőjének a közélet tisztasága elleni bűncselekmény megállapítását támadó és hivatali visszaélés büntettként megállapítására irányuló álláspontját. Úgy szintén nem fogadta el a II. és III.r. vádlottak védőjének azon álláspontját, amely a közélet tisztasága elleni bűncselekmény miatt emelt vád alóli felmentésre irányult. Az elsőfokú bíróság ítélete történeti tényállásában rögzítette az általa lefolytatott bizonyítási eljárás adatai alapján, hogy az I.r. vádlott, mint határőr munkájával kapcsolatban - kötelelességzegéséért - jogtalan előnyben részesült, ezért nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor az I.r. vádlott bűnösségét a Btk.250.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdése szerint minősülő hivatalos személy által folytatólagosan, kötelelességzegéssel elkövetett vesztegetés büntettként, valamint a II.r. vádlott bűnösségét ehhez kapcsolódóan a Btk.253.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés szerint minősülő folytatólagosan elkövetett hivatali vesztegetés büntettként állapította meg.

Az I.r. vádlott védőjének az enyhítésre irányuló fellebbezése alapos, míg a II. és a III.r. vádlottak védőjének az enyhítésre irányuló fellebbezése nem alaposak.

A katonai tanács ítéletében helytállóan sorolta fel a büntetés kiszabása során figyelembe vehető enyhítő és súlyosító körülményeket, nem tévedett, amikor a cselekményeik tárgyi súlyára, valamint a vádlottak alanyi bűnösségének fokára figyelemmel velük szemben főbüntettként szabadságvesztés büntetést szabott ki, amelynek tartam a II. és a III.r. vádlottak tekintetében arányosnak is tekinthető. Az

I.r. vádlott vonatkozásában azonban a másodfokú tárgyaláson lefolytatott bizonyítás, az iü. ideg-elmeorvos szakértői vélemény megállapításaira, tehát arra figyelemmel, hogy az I.r. vádlottnak a börtöntűző képessége nagy fokban lecsökkent, a fellebbviteli bíróság lehetőséget látott a szabadságvesztés büntetése tartamának csökkentésére, valamint a Btk.45.§ (2) bekezdésében írt enyhítő rendelkezés alkalmazásával enyhébb végrehajtási fokozat megállapítására. Ezért az I.r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztést 2 évi és 10 hónapi fogházbüntetésre enyhítette, mellyel arányosan a közügyektől eltiltás mértékét is 3 évre enyhítette. A II.r. vádlott tekintetében a másodfokú bíróság nem látott lehetőséget a szabadságvesztés büntetés további enyhítésére, valamint annak próbaidőre történő felfüggesztésére. Törvényes a II.r. vádlottal szemben a közügyektől eltiltás alkalmazása is. A III.r. vádlott tekintetében úgyszintén nem látott lehetőséget a másodfokú bíróság a szabadságvesztés enyhítésére és helyette pénzbüntetés kiszabására.

Törvényesen döntött az elsőfokú bíróság akkor is, amikor az I. és II.r. vádlottak által előzetes fogvatartásban töltött időt a szabadságvesztés tartamába beszámítani rendelte. Helyesen döntött az elsőfokú bíróság, amikor az I. és II.r. vádlottakkal szemben pénzmellékbüntetést szabott ki, azonban ítéletében elmulasztott a pénzmellékbüntetés meg nem fizetése esetére, annak átváltoztatásáról rendelkezni. Ezért a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az I.r. és a II.r. vádlottakkal szemben kiszabott pénzmellékbüntetést meg nem fizetés esetén 5.000.-Ft-ként egy napi szabadságvesztésre rendelte átváltoztatni a Btk.65.§.-a alapján. A jogi minősítés megváltozására figyelemmel a másodfokú bíróság a III.r. vádlott tekintetében a halmazati büntetésre utalást mellőzte. Helyesen döntött az elsőfokú bíróság azonban, amikor az I. és II.r. vádlottakat egyenként 90.000.-Ft vagyonek Kobzásra is kötelezte. A másodfokú bíróság nem fogadta el a Katonai Fellebbviteli Ügyészségnek azon indítványát, hogy a II.r. vádlottat 180.000.-Ft vagyonek Kobzás megfizetésére kötelezze arra figyelemmel, hogy összesen ilyen összeget vett át a bűncselekmény elkövetéséért. Az I.r. vádlott tekintetében a vagyonek Kobzás a Btk.77/B.§ (1) bekezdés a./ pontján alapult. A bűncselekmény elkövetése során vagy azzal összefüggésben szerzett vagyonra vonatkozott. Megállapítható az iratokból, és ezt részben a tényállás is tartalmazza, hogy a II.r. vádlott bár valóban 180.000.-Ft-ot vett át a bűncselekmény elkövetéséért, azonban abból 90.000.-Ft-ot az I.r. vádlottnak vagyoni előnyért továbbadott. A II.r. vádlott tehát összesen 90.000.-Ft-ot szerzett a bűncselekmény elkövetése során vagy azzal összefüggésben. Az I.r. vádlott tekintetében azonban megállapítható, hogy az ítélet indokolásában rögzítettektől eltérően a vagyonek Kobzás a Btk.77/B.§ (1) bekezdés e./ pontján alapul, vagyis esetében a 90.000.-Ft az adott vagyoni előny tárgya volt, ezért ennyiben a jogszabályi hivatkozást az I.r. vádlott tekintetében a másodfokú bíróság módosította.

A Csongrád Megyei Bíróság Katonai Tanácsa ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek, ezért azokat a másodfokú bíróság - helyes indokai alapján - mindegyik vádlott tekintetében helyben hagyta.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az I.r. vádlottat a Be. 338.§ (1) bekezdése alapján kötelezte a másodfokú eljárásban az iü. szakértők díjaként felmerült 215.480.-Ft bűnügyi költség megfizetésére.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának ítélete a Be. 372.§ (1) és (2) bekezdésein alapszik.

Budapest, 2008. árpilis 30.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk. a tanács elnöke, Dr. Mészáros László hb. ezredes sk. előadó bíró, Dr. Török Zsolt hb. ezredes sk. bíró

A Csongrád Megyei Bíróság Katonai Tanácsának ítélete az I.r., a II.r. és a III.r. vádlottak tekintetében a rendelkező részben írt változtatással jogerős és a III.r. vádlott szabadságvesztése kivételével végrehajtható.

Budapest, 2008. árpilis 30.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelél:

tisztviselő